

LXVIII

Svenska folk-visor från forntiden / 1

- a digital facsimile edition from *Project Runeberg*
<http://runeberg.org/folksang/1/0078.html>

) LXVIII (

nes vara gemensam för den Engelska, Skottska, Tyska och Skandinaviska äldre folksången. Skada, att denne gamle, förtjente, i Svensk tjänst grånade Konstnär ej skall äga en vidsträcktare verkningskrets, än den hans närvarande inskränkta belägenhet erbjuder! — Och härmed vilje vi — hvad vi kanske långt för detta bort göra — hänvisa Läsaren eller hellre Sångaren till sjelfva Visorna i boken, hvarest likväl för att säga sanningen, det gör mig hjerteligen ondt att se dem. Deras element är ej papperet, utan friska luften, skogarne och den Nordiska naturen. I århundraden hafva de blott lefvat i Sångens melodiska vågor: Slägten efter Slägten hafva deras enfalldiga toner funnit ett uttryck för sina känslor; och deras offentliga framställande för Konstkännarens näsa är egentligen en strandning på det torra. Emellertid bättre så, än att de skulle nedsjunka i en förgätenhet, som eljest för dem nämera ej kunde vara långt borta.

Upsala, den 8 November 1814.

Er. Gust. Geijer.